

జంధ్యాల పాపయ్య శాస్త్రి

జంధ్యాల పాపయ్య శాస్త్రి గారి గురించి తెలియని ఆంధ్రుడు లేడు అంటే అతీశయోక్తి కాదు. ఇక వారు వ్రాసిన ఈ క్రింది ఆణి ముత్యం చదివి ఆనందించండి. ఎక్కడన్నా తప్పులు కనపడితే ఊహించి సరిదిద్దమని పిన్నపము.

Keywords: jandhyAla pApayya Sastri gAru, pushpa vilApam, pushpa vilaapam, pushpa vilApamu, pushpa vilaapamu, karuNaSrl, karuNaSree, karuNa Srl, telugu IO kAruNya gltAlu, adbhuta geetamulu, aaNimutyamulu, ANimutyAlu

www.maganti.org

Vamsi M Maganti

contact@maganti.org

పుష్పపీఠాపం

చేతులారంగ నీన్ను పూజించుకొరకు
కోడి కూయంగనే మేలుకొంటి నేను
గంగలో ముంగి ధౌత వల్కలము గట్టి
పూలు కొసితేర నరిగితి పుష్పవనికీ

నే నొక పూలమొక్క కడ నీల్చి చీవాలన కొమ్మవంచి గో
రానెడు నంతలోన పిరు లన్నియు జాతీగ నోళ్ళు విప్పి "మా
ప్రాణము తీతువా" యనుచు బావురు మన్నవి; క్రుంగి పోతి; నా
మానసమందెదో తళుకు మన్నది పుష్పపీఠాప కావ్యమై.

తల్లి యొడిలోన తతిరాకు తల్ప మందు
ఆడుకొను మమ్ములను బుట్టలందు చిదిమి
అమ్మకొందువె మోక్షపితృమ్ము కొరకు!
వృదదుమేలేనీ నీ పూజ తెందుకోయి?

జడమతుల మేము; జ్ఞానవంతుడవు నీవు;
బుద్ధి యున్నది; భావ సమృద్ధి గలదు;
బండబారెనటోయి నీ గుండెకాయ!
శివునకై పూయదే నాల్గు చిన్ని పూలు?

ఆయువు గల్గు నాల్గు గడియల్ కనిపెంచిన తీవతల్లి జా
తీయత దిద్ది తీర్చు ము; తదీదు కర్మములలోన స్వేచ్ఛమై
నూయల లూగుచున్ మురియుచుందు ము; ఆయువు దీరినంతనే
వఱుగ కన్ను మూసెదము ఆయమ చల్లని కాతీవేళ్ళవై.

గాతీని గౌరవింతుము సుగంధము పూసి; సమాశ్రయించు భృం
గాలకు విందు చేసెదము కమ్మని తేనెలు; మిమ్ముబోంట్ల నే
త్రాలకు వఱుగూర్తుము; స్వతంత్రుల మమ్ముల స్వార్థబుద్ధితో
ట్టుము త్రుంపబోవకుము; తల్లికి బిడ్డకు వేరు సేతువే!

ఆత్మసుఖము కోసము అన్యల గొంతులు కోసి తెచ్చు పు
ణ్యాత్ముడ! నీకు మోక్ష మెటు లబ్బును? నెత్తురు చేతిపూజ వి
శ్వాత్ముడు స్వీకరించునె? చరాచరవర్తి ప్రభుండు మా పవి
త్రాత్మల నందుకోడె! నడమంత్రపు నీ తగులాట మేటికిన్?

ఊలుదారాలతో గొంతు కురి బిగించి
గుండెలో నుండి సూదులు గుచ్చి కూర్చి
ముడుచుకొందురు ముచ్చట ముడుల మమ్ము
అకట! దయలేనివారు మేయాడువారు

గుండెతడి లేక నూనెలో వండి పిండి
అత్తరులు చేసి మా పేద నెత్తురులను
కంపు దేహలపై గుమాయింపు కొరకు
పులుముకొందురు హంత! మేకొలము వారు.

అక్కట! వఱు మేము మహిషాసురులెందరో నాల్గు ప్రక్కలన్
ప్రక్కల మీద చల్లుకొని మా పసిమేనులు పాడుకాళ్ళతో
ద్రొక్కుచు దొర్లి - దొర్లి - మరురో జుద్యాననె వాడి వత్తలె
రెక్కలు జారిపోన్ పరిహరింతురు మమ్ముల పెంటదిబ్బపై.

మా వెలలేని ముగ్ధసుకుమార సుగంధ మరంద మాధురీ
జీవిత మెల్ల మేకయి త్యజించి కృశించి నశించి పోయె; మా
యౌవన మెల్ల కొల్లగొని ఆ పయి చేపురుతోడ చిమ్మి మ
మ్మావల పారబోతురు గదా! నరజాతికి నీతి యున్నదా !

బుద్ధ దేవుని భూమిలో పుట్టినావు
సహజ మగు ప్రేమ నీలోన చచ్చెనేమి?
అంద మును హత్య చేసెడి హంతకుండ!
మైల పడి పోయె నోయి! నీ మనుజు జన్మ.

పూజ లేకున్న బాబు నీ పున్నె మాయె!
కోరుబోకుము మా వేద కుత్తుకలను
అకట! చేసేత మమ్ముల హత్యచేసి
బాపుకొనబోవు ఆ మహాభాగ్య మేమి?

ఇట్లు పుష్పాలు నన్ను చేవాట్లు పెట్టి
నట్లుగాన్ - పూలు కోరు చేయాడలేదు;
ఏమి తోచక దేవర కెరుక సేయ
వట్టి చేతులతో ఇటు వచ్చినాను.